

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	8
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	10
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH.....	13

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 58/18

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy od postanowienia rozstrzygającego co do istoty postępowanie o wpis w księdze wieczystej, wydanego przez asesora sądowego, który nie uzyskał jeszcze prawa do pełnienia obowiązków sędziego, przysługuje środek odwoławczy w postaci apelacji, czy też środek zaskarżenia w postaci skargi na orzeczenie referendarza?”

III CZP 59/18

Pytanie prawne Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie X Wydział Gospodarczy ds. upadłościowych i restrukturyzacyjnych przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy odpowiednie stosowanie przepisów art. 124 ust. 1 w zw. z art. 491² ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe, w odniesieniu do postępowania upadłościowego wobec osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej oznacza, iż z dniem ogłoszenia upadłości jednego z małżonków, jeżeli małżonkowie pozostawali w ustroju wspólności majątkowej, cały majątek wspólny małżonków wchodzi do masy upadłości, a jego podział jest niedopuszczalny?”

III CZP 60/18

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy nabywca licytacyjny nieruchomości, który na podstawie art. 968 § 2 k.p.c. zalicza na poczet ceny wierzytelności innego wierzyciela, a który błędnie przyjmuje, że wierzytelność ta znajduje pokrycie w cenie nabycia, powinien zostać wezwany przez Sąd do uiszczenia brakującej części ceny przed zastosowaniem rygoru z art. 969 k.p.c.?”

III CZP 61/18

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy do roszczenia o wypłatę części wartości wykupu zatrzymanego przez ubezpieczyciela na podstawie abuzywnych postanowień umowy ubezpieczenia na życie z funduszem kapitałowym, przysługującego ubezpieczającemu lub ubezpieczonemu będącemu konsumentem przeciwko ubezpieczycielowi, ma zastosowanie trzyletni termin przedawnienia zgodnie z przepisem art. 819 § 1 k.c. czy termin dziesięcioletni zgodnie z przepisem art. 118 k.c.?”

III CZP 63/18

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy podniesienie zarzutu przedawnienia, po uprzednim wyegzekwowaniu przedawnionego roszczenia powoduje, że świadczenie to staje się nienależne i dłużnik może domagać się

jego zwrotu na podstawie przepisów o nienależnym świadczeniu?”

III CZP 64/18

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w przypadku wyrządzenia szkody w pojeździe mechanicznym, stanowiącej szkodę częściową, w sytuacji, gdy przed ustaleniem wysokości odszkodowania dojdzie do naprawy pojazdu przywracającej ten pojazd do stanu sprzed powstania szkody, odszkodowanie należne poszkodowanemu w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego ograniczone jest do równowartości wydatków faktycznie poniesionych celem naprawy pojazdu, czy też powinno być ustalone jako równowartość hipotetycznie określonych kosztów przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego?”

III CZP 65/18

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy organ nadzorujący sprawujący nadzór na działalnością stowarzyszenia w rozumieniu art. 8 ust. 5 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (t.j.: Dz.U.2017.210) jest zainteresowanym w rozumieniu art. 510 § 1 k.p.c. w sprawie o zmianę danych w rejestrze stowarzyszeń Krajowego Rejestru Sądowego, a w konsekwencji – czy jest legitymowany do zaskarżenia apelacją postanowienia sądu rejestrowego o ich ujawnieniu w rejestrze?

2. Przyjmując możliwość istnienia po stronie organu

nadzorującego legitymacji w opisanej w pkt 1 sytuacji czy legitymowany do zaskarżenia apelacją postanowienia sądu rejestrowego jest organ nadzoru właściwy ze względu na dotychczasową siedzibę stowarzyszenia, czy też organ nadzoru właściwy ze względu na siedzibę stowarzyszenia ujawnioną w rejestrze stowarzyszeń Krajowego Rejestru Sądowego w związku z zaskarżonym postanowieniem sądu rejestrowego?

3. Czy wynikające z art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (t.j.: Dz.U.2017.210) uprawnienie przedstawiciela stowarzyszenia do prowadzenia bieżących spraw stowarzyszenia obejmuje uprawnienie do zwołania walnego zebrania członków stowarzyszenia w celu wyboru zarządu w sytuacji, gdy kadencja zawieszona w czynnościach zarządu stowarzyszenia już wygasła, a sąd rejestrowy ustanowił kuratora obowiązującego do zwołania walnego zebrania członków stowarzyszenia w celu wyboru zarządu, na podstawie art. 30 ust. 1 i 2 wyżej wymienionej ustawy?”

III CZP 66/18

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy zakres odpowiedzialności dłużnika rzeczowego z tytułu hipoteki kaucyjnej po dniu 20 lutego 2011 roku nadal kształtuje uchylony z tym dniem ustawą z 26 czerwca 2009 r. o zmianie ustawy o księgach wieczystych i hipotece (...) przepis art. 104 ustawy o księgach wieczystych i hipotece i tym samym wyklucza on stosowanie art. 77 zdanie 2 ustawy o księgach wieczystych i hipotece co do należności ubocznych mieszczących

się w sumie hipoteki;

2. Czy dłużnik odpowiadający wyłącznie rzeczowo, który mimo wezwania nie płaci długu zabezpieczonego hipoteką popada w opóźnienie w zapłacie świadczenia pieniężnego, którego konsekwencją jest możliwość żądania od niego przez wierzyciela hipotecznego odsetek ustawowych za opóźnienie?”

III CZP 67/18

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy roszczenie posiadacza samoistnego o przeniesienie własności gruntu na podstawie art. 231 § 1 k.c. należy do prawa i roszczeń osobistych, o których mowa w art. 1000 k.p.c., a w konsekwencji wygasa w chwili uprawomocnienia się postanowienia o przysądzeniu własności w postępowaniu egzekucyjnym?”

III CZP 68/18

Wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy podmiotowi, który na podstawie art. 509 k.c. nabył od poszkodowanego lub jego następcy wierzytelność odszkodowawczą dotyczącą szkody komunikacyjnej, przysługuje w ramach odszkodowania należnego od ubezpieczyciela zwrot kosztu zleconej przez niego osobie trzeciej ekspertyzy prywatnej mającej na celu określenie wysokości szkody?”

III CZP 69/18

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy hipoteka kaucyjna w zakresie roszczeń odsetkowych, mieszczących się w sumie hipoteki, stanowi ochronę wierzyciela przeciwko skutkom przedawnienia?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 3/18 – z dnia 12 lipca 2018 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

W procesie o świadczenie okresowe przysługujące powodowi na podstawie określonego stosunku prawnego za kolejny okres wymagalności, nie jest dopuszczalne ponowne badanie i ocenianie przez sąd zdarzeń prawnych, odnoszących się do zasady odpowiedzialności pozwanego, w takim zakresie, w jakim były one przedmiotem rozstrzygnięcia w prawomocnym wyroku wydanym w procesie między tymi samymi stronami o świadczenie należne za wcześniejsze okresy wymagalności.

III CZP 5/18 – z dnia 12 lipca 2018 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Elblągu

Roszczenie powiatu – powiatowego urzędu pracy o zwrot środków pochodzących z Funduszu Pracy, przyznanych bezrobotnemu na podjęcie działalności gospodarczej, przedawnia się z upływem trzech lat, licząc od dnia wypłaty tych środków (art. 76 ust. 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy; tekst jedn.: Dz. U. z 2017 r., poz. 1065 ze zm.).

III CZP 9/18 – z dnia 12 lipca 2018 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie:

„Czy w sprawie z udziałem konsumenta jest możliwe badanie przez sąd z urzędu, bez kwestionowania przez stronę pozwaną,

skuteczności dokonanej cesji wierzytelności oraz jej istnienia i wysokości, jeżeli wierzytelność ta jest wpisana w księgach rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego działającego na podstawie ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 60/18 – z dnia 12 lipca 2018 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gdańsku

Nabywca licytacyjny nieruchomości, który dokonuje na podstawie art. 968 § 2 k.p.c. zaliczenia na poczet ceny nabycia wierzytelność innego wierzyciela za jego zgodą, błędnie przyjmując, że wierzytelność ta z uwagi na jej wysokość i zasady pierwszeństwa zaspokojenia wynikające z art. 1025 k.p.c. znajduje pokrycie w cenie nabycia, powinien zostać wezwany przez sąd do uiszczenia brakującej części ceny w terminie określonym w art. 967 k.p.c., pod rygorem przewidzianym w art. 969 § 1 k.p.c.

III CZP 10/18 – z dnia 26 lipca 2018 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

Na postanowienie w przedmiocie odmowy zwolnienia od kosztów sądowych wydane przez asesora, który nie pełni obowiązków sędziego (art. 106i § 10 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych – tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r., poz. 23), przysługuje zażalenie do sądu drugiej instancji (art. 394 § 1 k.p.c.).

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

II KK 361/17 – postanowienie z dnia 12 marca 2018 r.

1. Brak środka odwoławczego wniesionego na niekorzyść oskarżonego powoduje, że sąd odwoławczy nie ma możliwości wydania orzeczenia na niekorzyść z powodu rażącej niesprawiedliwości (art. 440 k.p.k.).

2. Na każdym wnoszącym kasację podmiocie, w tym i na profesjonalnym podmiocie specjalnym, ciąży wymóg wnikliwego zbadania procesowych uwarunkowań wniesienia tego środka zaskarżenia – również tych, które dla podstawowej jego skuteczności wiążą się z koniecznością przeprowadzenia niezbędnej, w myśl art. 118 § 1 i 2 k.p.k., analizy wniesionych w sprawie zwykłych środków odwoławczych.

II KK 363/17 – wyrok z dnia 12 marca 2018 r.

Jeżeli zaskarżone orzeczenie wydał inny sędzia niż ten, który był wyłączony z mocy prawa od udziału w sprawie, wówczas wyrok albo postanowienie nie są dotknięte bezwzględną przyczyną odwoławczą (art. 104 § 1 pkt 1 k.p.s.w., art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k.), nawet jeżeli w toku postępowania w sprawie, w ramach postępowania wpadkowego, orzekał *iudex inhabilis* (art. 40 § 1 k.p.k.).

II KK 366/17 – postanowienie z dnia 12 marca 2018 r.

1. Wyłączająca stosowanie art. 4 § 1 k.k., ustanowiona w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396) zasada niestosowania znowelizowanych przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego przy wymiarze kary łącznej w wyroku łącznym do kar prawomocnie orzeczonych przed wejściem w życie tej ustawy, tj. przed dniem 1 lipca 2015 r., doznaje określonego tym przepisem wyjątku przewidzianego dla sytuacji, gdy znowelizowane przepisy dają podstawę do rozważenia wymierzenia kary łącznej obejmującej te kary oraz prawomocne skazanie (skazania) po wymienionej dacie.

2. Przyjęte w wyroku skazującym zasady wymiaru kary łącznej powinny zostać uwzględnione także przy wydaniu wyroku łącznego obejmującego te karę.

IV KK 239/17 – wyrok z dnia 15 marca 2018 r.

W stanie prawnym obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r., art. 76 § 1 k.k. wyłączał stosowanie art. 108 k.k.

Dopiero od tej daty art. 76 § 1 k.k. nie stanowi przepisu szczególnego w stosunku do art. 108 k.k.

IV KS 4/18 – wyrok z dnia 14 marca 2018 r.

Sąd drugiej instancji, w przyjętym modelu postępowania odwoławczego, zobowiązany jest do uzupełnienia materiału dowodowego w ramach przeprowadzanej kontroli odwoławczej i to niezależnie od rodzaju wyroku poddanego tej kontroli. Dopiero po dokonaniu takiej czynności pojawia się kwestia zakresu orzekania sądu odwoławczego w związku ze stwierdzonym uchybieniem

o charakterze względnej przyczyny odwoławczej (art. 438 k.p.k.).
W wypadku wyroku uniewinniającego, umarzającego
lub warunkowo umarzającego postępowanie, gdy zachodzą
podstawy do skazania, orzeczenie sądu odwoławczego może być
wyłącznie kasatoryjne (art. 454 § 1 k.p.k.). Natomiast, gdy
zaskarżony został wyrok skazujący, sąd odwoławczy orzeka
reformatoryjnie (*arg. z art. 437 § 2 zdanie drugie in fine k.p.k.*).

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

III UZP 4/18

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dochodzi do «nierozpoznania istoty sprawy» w rozumieniu art. 386 § 4 k.p.c. w związku z art. 477^{14a} k.p.c. w sytuacji, gdy w sprawie o podleganie polskiemu ubezpieczeniu społecznemu w toku postępowania sądowego uchylona zostaje decyzja wydana przez organ rentowy innego państwa w przedmiocie niepodlegania ubezpieczeniu społecznemu w tym kraju?»

III UZP 5/18

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, osoba, która stała się niezdolna do pracy w okolicznościach wskazanych w art. 7 ww. ustawy, ale posiadała w pierwszych dniach tej niezdolności tytuł do objęcia dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym, do którego nie przystąpiła, nie nabywa zasiłku chorobowego za cały okres trwania niezdolności do pracy po ustaniu ubezpieczenia chorobowego, czy tylko za okres, w którym kontynuowała działalność zarobkową

stanowiącą tytuł do objęcia dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym?”

III UZP 6/18

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy art. 43 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa z dnia 25 czerwca 1999 roku w brzmieniu obowiązującym w okresie od 3 sierpnia 2016 roku do 7 grudnia 2016 roku ma zastosowanie, gdy uprawnienie do zasiłku chorobowego powstaje po okresie pobierania zasiłku macierzyńskiego, w sytuacji, gdy między datą zakończenia pobierania zasiłku macierzyńskiego a nabyciem prawa do zasiłku chorobowego nie upłynęły 3 miesiące, ale w tym okresie uprawniona do zasiłku chorobowego nie przystąpiła do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego w dniu następnym po zakończeniu pobierania zasiłku macierzyńskiego, lecz po tej dacie?”

III UZP 7/18

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, osoba, która stała się niezdolna do pracy w okolicznościach wskazanych w art. 7 ustawy, ale posiadała przez okres krótszy niż 14 dni niezdolności do pracy trwającej po ustaniu ubezpieczenia chorobowego tytuł do objęcia dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym, do którego nie

przystąpiła, nie nabywa zasiłku chorobowego za cały okres trwania niezdolności do pracy po ustaniu ubezpieczenia chorobowego, czy tylko za okres, w którym kontynuowała działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym?”

III UZP 8/18

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, osoba, która stała się niezdolna do pracy w okolicznościach wskazanych w art. 7 ustawy, ale posiadała przez okres krótszy niż 14 dni niezdolności do pracy trwającej po ustaniu ubezpieczenia chorobowego tytuł do objęcia dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym, do którego nie przystąpiła, nie nabywa zasiłku chorobowego za cały okres trwania niezdolności do pracy po ustaniu ubezpieczenia chorobowego, czy tylko za okres, w którym kontynuowała działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym?”